

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 674
din 26.11.2009**

Dosar nr.: 193/2008
Petiția nr.: 3761/04.03.2008
Petentă: S.C. AZIMUT SRL Tulcea
Reclamat: Ministerul Transporturilor
Obiect: Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 629/16.07.2007

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 S.C. AZIMUT SRL Tulcea, cu sediul în Tulcea, str. Sofia Nădejde nr.28, județul Tulcea

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 Ministerul Transporturilor, cu sediul în București, bd. Dinicu Golescu nr.38, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Instituția Prefectului Județului Tulcea transmite petițiile S.C. AZIMUT SRL Tulcea în care se invocă aspecte de nelegalitate ale Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr.629/16.07.2007 Anexa 2 poziția 44 motivat de criteriile posibil discriminatorii în care se încadrează bacurile autopropulsate care efectuează treceri peste Dunăre de la un mal la altul și remorcherele de manevră.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.9188/02.07.2008 a fost citată S.C. AZIMUT SRL Tulcea în calitate de petentă, iar prin adresa nr.9187/02.07.2008 a fost citat Ministerul Transporturilor în calitate de reclamat, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.07.2008.

IV. Susținerile părților

4.1 Ministerul Transporturilor prin adresa nr.4451/19.03.2008 transmite punctul de vedere al Autorității Navale Române care susține că formularea pentru taxare „convoi/zi” și nu „punct trecere/zi” este conformă unui act normativ existent, iar formularea convoi/zi nu exclude bacurile autopropulsate, care sunt un caz particular, asimilat convoiului.

4.2 S.C. AZIMUT SRL Tulcea susține că prin formularea „convoi/zi” se exclude din conținutul ordinului invocat, bacurile autopropulsate neexistând nici o referire la asimilarea acestora cu convoiul, iar marile bacuri de trecere nu constituie cazuri particulare.

4.3 Ministerul Transporturilor consideră eronată interpretarea că aceste nave se taxează la intrarea/ieșirea în/din porturi/puncte de lucru și pe căile navigabile.

4.4 S.C. AZIMUT SRL Tulcea face referire la faptul că „sunt scutite de tarifyare – col.5 ptc.43 anexa 2 navele care efectuează manevre în port și rada solicitând să prezinte unde sunt nominalizate la plata împingătoarelor și remorcherelor care sunt numai pentru manevre în port și rada (Agigea, Galați etc.), nu intră și nu iese din port ca de altfel și cazul bacului de trecere numai că acesta este nominalizat și plătește 10 euro/zi.

4.5 Ministerul Transporturilor susține că stabilirea tarifului de 10 euro/zi are fundamentarea necesară aplicată, datorită calității serviciilor și prestațiilor efectuate de reprezentanții ANR din căpităniile de port.

4.6 S.C. AZIMUT SRL Tulcea susține că ar fi nevoie de o fundamentare în stabilirea sumei de plată avizată de Consiliul Concurenței și adusă la cunoștința celor care plătesc.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE

(KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4 În speță, Colegiul Director analizând petiția așa cum a fost formulată, precum și susținerile părților, este de opinie că nu ne găsim în prezența unei fapte de discriminare, așa cum este reglementată de O.g. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare, potrivit art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, republicată;
- 2.Clasarea petiției;
- 4.Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

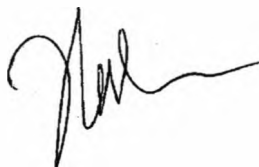

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

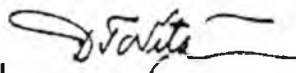
GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Mmembru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

